въ 568 г. пишли на равнинитѣ на Тиса и Дунава въ Венгрія, гдѣто [illegible] и петдесетъ години сѧ дръжали това тѣхно разбойническо царство, а послѣ сѧ изгубили съвсѣмъ тѣй, що станали пословица между народитѣ.

~~Не право падне то на всѣки дръво~~
~~въ тѣ него града, Както~~ За това що
~~искать да качатъ дръвъ~~ Лудите
че аварска та държава сѧ простирала отъ Волга до Елбѣ и отъ Долни Дунавъ на
сѣверъ чакъ до Балтійско море това
е очевидно преувеличено, ~~тъй също не~~
~~право не славенитѣ въ Дакія сѧ били~~
~~подвластни на аварите~~, Или до-
стовѣрни свидѣтелства че славенитѣ
въ Дакія сѧ били не само пълно свободни отъ аварско иго, но дори
и тѣхни съ-господари)
~~На върху това да сѧ качатъ~~
~~по~~ За аварите ~~не само~~ господарува-
ли напълно само въ равнинитѣ
на Венгрія и отъ тамъ ~~сѧ~~ нахлували за грабежи въ съсѣднитѣ и подлечили страни. Подвластни на аварите сѧ видѣли само славенитѣ
въ Панонія, които имъ помагали
въ воинскитѣ имъ операціи както
и като слугинци тѣхни. Другитѣ

1) Современникътъ грѣкъ Менандръ казва че подиръ покорението на Панонія Баянъ издалъ да идатъ да качатъ на всѣдържавата Добрагичи или Добрица (Δαυρίτιος, Δαυρίτας) и на славенскитѣ старшини въ Дакія, да сѧ покорятъ на аварите и да имъ плащатъ дань. Но Добрица и Старшинитѣ тѣ ~~сами~~ отговорили: "Ний въ всичкитѣ людје сѫ дръжавали отъ дѣдо на внуцето, ний и тозъ който да може да ни подчини на свойта власть". Ний сме при всѣкиго да плетемъ